

fundet Anledning til at afvige fra mine ærede Colleger, thi i Realiteten ere vi komne til det samme Resultat. Enhver vil nemlig let indsee, at naar man giver en Lov om, hvilke Virker der skulle blive bestaaende som kongelige Jurisdictioner, saa er derved tillige afgjort, hvilke Virker der skulle nedlægges, og naar man siger, at de og de Virker skulle nedlægges, saa er derved tillige afgjort, at de andre skulle blive bestaaende. Det forekommer mig derfor, at Striden er blevet ført saa at sige om Keiserens Skjæg, og jeg er som Følge heraf ikke afspeget fra det Indstillingspunkt, som vi i Comiteen ere komne overeens om. Hvad den ærede 3die Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Karsen) har anført om Erstatning, idet han har bemærket, at der ere visse Embedsmænd, som nu tildeels ere lønede ved Skiftegebyrne, og at det derfor kunde ønskes, at disse Skiftejurisdictioner bleve bibeholdte indtil der foregik en Forandring med Embedernes Besættelse, hvilket navnlig skulde gjælde om enkelte Amtsforvaltere, da har Comiteen erkjendt, at dette egentlig ikke vedkom denne Lov, men tillige har den ikke troet at der burde gives Erstatning. Den har ikke troet at burde fravige det Princip, som i Lovudkastet er opstillet, at man nemlig ikke for enkelte Tilfældes Skyld skulde udsætte en Reform, som man i det Hele antager for gavnlig. Jeg tillader mig nu at gaae over til de til den 1ste § stillede Endringsforslag; det første gaaer ud paa, at Skiftejurisdictionen, som nu gaaer fra Godseierne, Stamhusene og Lehnbesidderne, skal overtages af Sogneforstanderskaberne. Med Skiftejurisdictionen staaer nu Overformynderiet i den noteste Forbindelse, og jeg antager derfor, at den ærede Forslagsstiller har meent, at Overformynderibestyrelsen skulde ligeledes overtages af Sogneforstanderskaberne; jeg troer nu, at det vilde være meget urigtigt, om man vilde gaae ind paa dette Endringsforslag. Man maa nemlig lægge Mærke til, at Skifterettens Udøvelse forudsætter juridisk Dannelselse, forudsætter Kundskaber, som ikke kunne tiltroes at være i Sogneforstanderskabernes Midte, idetmindste ikke i Almindelighed. Det er en dømmende Ret, og der kan forekomme mangfoldige tvivlsomme Dvæstioner, som skulle afgjøres af

Skifteretten; men hvorledes var det da muligt at et Sogneforstanderskab, naar der ikke tilfældigviis i samme fandtes en Jurist, kunde afgjøre saadanne Dvæstioner. Men er det aldeles utilraadeligt at lade Skifteretten gaae over til Sogneforstanderskaberne, saa er det urigtigt, ja endog skadeligt at lade Overformynderiet bestyre af Sogneforstanderskaberne. Man har jo netop indseet Nødvendigheden af, at Overformynderiet saavidt muligt bestyres efter en større Maalestok; man har jo netop ønsket, at Overformynderierne paa Landet skulde overgaae til Communalbestyrelserne, og ved Communalbestyrelserne har man ikke tænkt sig Bestyrelsen i enhver enkelt Commune, man har snarere tænkt sig Bestyrelsen amtsviis eller maasse ogsaa stiftsviis; thi det er en stor Fordeel i alle Henseender jo større Overformynderiet er, især naar Massebestyrelse er indført, som Tilfældet er i Kjøbenhavn, fordi Myndlingerne da ere mere sikrede for Intet at tabe end i et mindre Overformynderi, og Kapitalerne kunne lettere blive udsatte, thi det er ikke altid Folks Leilighed, at lade deres Gaarde taxere og beskrive paa Stempelpapir af 3die Klasse efter Gaardens Værdie forat laane 3 til 400 Rbd. Debitorerne til Overformynderiet ere endelig ogsaa mindre udsatte for at faae deres Kapitaler opsagte; thi det er klart, at i et mindre Overformynderie er den aarlige Tilgang fra Skifterne mindre end i det større. Det er altsaa i enhver Henseende gavnligt, at Overformynderiet bestyres en masse, og jeg skal derfor meget fraraade det ærede Thing at gaae ind paa dette Forslag.

Der er dernæst stillet et andet Forslag, som lyder saaledes: for de Summer, som gaae igjennem Skifterettens og Overformynderiets Hænder, garanteres af Staten, forsaavidt de vedkomme saadanne Statsborgere og Umyndige, som hidtil have sorteret under jorddrottlige Skiftejurisdictioner og Overformynderibestyrer. Jeg antager, at Meningen af dette er, at ikke alene de Overformynderikapitaler, som nu strax blive at aflevere til vedkommende Herredsfogeder, men at ogsaa for Fremtiden alle de Skiftemidler, som indkomme paa de Steder, som have været Godser, og nu ere gaaede over til Herredsfogeder, skulde